GHID DE STUDIU

IMPORTANȚA ONESTITĂȚII

Cum să spui adevărul cu har

CHRISTIAN LAWRENCE

Importanța onestității

CHRISTIAN LAWRENCE

IMPORTANȚA ONESTITĂȚII

Cum să spui adevărul cu har

MAGNA GRATIA
DASCĂLU, 2026

IMPORTANȚA ONESTITĂȚII. CUM SĂ SPUI ADEVĂRUL CU HAR

Christian Lawrence

Copyright © 2026 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *The Importance of Honesty: How to Speak the Truth with Grace* de Christian Lawrence, The Mentoring Project, 2026. Tradus și publicat cu permisiunea The Mentoring Project – https://thementoringproject.com/

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Tehnoredactare și DTP: MG Books.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-351-387-4 (pdf); 978-630-351-388-1 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).
Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți!
Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA
Str. Liliacului nr. 26,
Dascălu-Ilfov 077075
Email: contact@magnagratia.org
Internet: www.magnagratia.org

Cuprins

Introducere. Problema onestității 7

Partea întâi. Cele trei principii ale onestității 17

Partea a doua. Cele șapte practici ale onestității 41

Partea a treia. Cultivarea onestității 73

Partea a patra. Promisiunea onestității 83

Despre MAGNA GRATIA

INTRODUCERE. PROBLEMA ONESTITĂȚII

De ce ne este atât de greu să fim onești? Mă întreb dacă ți-ai pus vreodată această întrebare. Poate că a trebuit să-i comunici cuiva o veste dificilă și pur și simplu nu te poți hotărî să faci asta; sau să mărturisești un păcat și ești îngrijorat de ceea ce se va întâmpla dacă îl mărturisești; sau să-i oferi cuiva o evaluare și nu ești sigur de felul cum o va primi. Întrebări precum „De ce este importantă onestitatea?" apar adesea tocmai din asemenea momente, când tensiunea dintre adevăr și teamă este percepută ca insuportabilă.

Poate că tu te confrunți cu problema cealaltă. Ești foarte bucuros să fii onest, dar nimeni nu primește vreodată bine acest lucru. De fapt, oamenii au vorbit cu tine despre aceasta și ți-au reproșat diverse lucruri. Ești aspru. Ești lipsit de bunătate. Ești ofensator. „Onestitatea" ta nu produce deloc roade bune. Situații ca acestea ne aduc aminte din nou de importanța onestității, și asta nu doar în ceea ce spunem, ci și în felul în care spunem.

Rădăcina luptelor noastre cu onestitatea vine dintr-o înțelegere fundamental greșită a ceea ce este onestitatea. Noi știm că este ceva care are de-a face cu adevărul, dar, într-un fel sau altul, nu reușim niciodată să-l spunem într-un fel potrivit. Spunem prea puțin sau spunem prea mult. Ne reținem atunci când ar trebui să vorbim și

vorbim atunci când ar trebui să tăcem. Cu cât privim mai mult la aceste tipare de comportament, cu atât înțelegem mai bine importanța profundă a onestității în formarea unor relații sănătoase și pline de încredere.

Pentru a ne fi de ajutor, să analizăm mai întâi unde greșim, iar apoi să vedem ce este cu adevărat onestitatea. Există patru moduri în care putem eșua în a fi onești. Unele dintre acestea ar putea părea evidente, iar altele te-ar putea surprinde. Te încurajez să te gândești cu adevărat spre care dintre ele te simți tentat. Acest lucru te va ajuta să apreciezi mai bine importanța onestității pe măsură ce discutăm despre lucrurile pe care Dumnezeu ne cheamă în Scriptură să le facem. Când îi permitem Scripturii să ne modeleze în

sfințenie, o parte din acest proces constă în a înțelege mai întâi particularitățile păcatului nostru, pentru că Pavel ne cheamă să ne „dezbrăcăm" de păcatul nostru înainte de a ne „îmbrăca" în neprihănire (Efes. 4:25).

PATRU EȘECURI ALE ONESTITĂȚII

Primul eșec al onestității este probabil cel mai evident: să nu împărtășim ceva despre noi înșine ce ar trebui să împărtășim, ca atunci când cineva ne adresează o întrebare directă, iar noi mințim cu privire la acel lucru, sau atunci când trebuie să mărturisim un păcat din viața noastră, dar nu facem asta.

De ce te comporți așa? Deseori, când noi nu reușim să împărtășim ceva despre noi înșine, aceasta este o modalitate de a

ne acoperi rușinea. Recunoașterea importanței onestității în acest context ne ajută să vedem că ascunderea lucrurilor nu face decât să adâncească problema.

Al doilea eșec este exact la polul opus și, poate, cel mai puțin evident. El constă în a împărtăși ceva despre tine pe care nu ar trebui să-l împărtășești. Ar putea fi ceva nepotrivit din punct de vedere relațional sau ar putea fi să exagerezi ceva care altfel este adevărat despre tine. De ce faci lucrul acesta? Deseori, noi spunem prea multe sau exagerăm pentru a ne controla relațiile.

Apoi comitem al treilea eșec atunci când evităm să le spunem altor oameni lucruri despre ei înșiși, pe care ar trebui să le spunem. Poate că ei au nevoie de un cuvânt cu rol de corectare, iar tu te reții să li-

l spui. Ești îngrijorat de felul în care vor răspunde sau nu vrei să pierzi relația, așa că te abții să corectezi păcatul sau greșeala cuiva. Chiar și în acest caz, importanța onestității devine clară: tăcerea poate părea sigură, dar, de fapt, poate permite ca răul să continue.

În final, al patrulea eșec apare când le împărtășim altor oameni prea mult din ceea ce credem despre ei. Poate că exagerezi un adevăr pentru a-ți susține punctul de vedere, sau poate că îi lingușești pe alții pentru a le câștiga aprobarea.

Tu unde eșuezi cel mai adesea în a fi onest?

Pentru a ști cum să corectăm aceste eșecuri, va trebui să supunem scopurile noastre scopurilor lui Dumnezeu. Va

trebui să analizăm ceea ce Dumnezeu definește ca fiind adevărat și bun. Așadar, în continuare vom analiza tocmai acest lucru: onestitatea biblică și motivul pentru care Scriptura ne arată în repetate rânduri care este importanța profundă a onestității în viața creștină.

Dar înainte de a ajunge acolo, poate că tu simți că toate acestea sună puțin ca un basm. Tu ai renunțat la onestitatea biblică deoarece pare prea idealistă și prea îndepărtată de realitatea vieții tale zilnice. Ai citit texte biblice clasice despre onestitate, precum Efeseni 4:15, dar ele nu par să te ajute. Continui să eșuezi într-unul dintre cele patru moduri pe care tocmai le-am menționat. Ignori conflictul sau îl aprinzi. Îi rănești pe alții sau ascunzi adevărul.

Dacă ești în astfel de situații, amintește-

ți că importanța onestității nu este măsurată prin cât de bine ai trăit-o în trecut, ci prin nădejdea pe care Dumnezeu ți-o dă ca să crești astăzi în ea. Onestitatea în creștinism nu are de-a face cu perfecțiunea, ci cu transformarea.

Vreau să te încurajez cu adevărul că există nădejde pentru o cale mai bună. Onestitatea în creștinism nu se bazează pe abilitatea ta naturală, ci pe harul supranatural al lui Dumnezeu. Textele biblice despre onestitate ne cheamă să spunem ceea ce este adevărat, dar Scriptura ne și echipează să facem tocmai acest lucru. Atunci când Dumnezeu ne poruncește onestitatea, El oferă și puterea de a fi onești.

Dar să revenim pentru o clipă la Efeseni 4:15, deoarece eu cred că aici găsim

principiile și practicile fundamentale ale onestității, ceea ce am putea numi esența onestității biblice. Încearcă să citești versetul încet, cuvânt cu cuvânt.

Efeseni 4:15: „Ci credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos".

Aici vedem importanța onestității trăite în viața unui credincios. Chiar înainte de a începe discuția noastră, gândește-te la cât de bine sună lucrul acesta. Desigur, vom avea nevoie de motivație. A spune adevărul în dragoste este o lucrare grea, uneori cea mai grea lucrare. Și totuși, ce perspectivă atrăgătoare asupra relațiilor începem să întrezărim aici! Ce viziune atrăgătoare asupra relației cu Dumnezeu!

Onestitatea biblică nu este un adevăr

rece sau o linguşire caldă. Ea este adevărul îmbrăcat în dragoste, modelat de Hristos şi întemeiat pe importanța onestității care izvorăşte din Scriptura însăşi.

PARTEA ÎNTÂI. CELE TREI PRINCIPII ALE ONESTITĂȚII

Așadar, de unde începem? Trebuie să începem cu întrebarea aceasta: Ce este onestitatea?

Îngăduie-mi să îți ofer o definiție simplă a onestității, pe care o vom explica pe măsură ce vom cerceta mai departe pasajul din Efeseni 4:15.

Onestitatea înseamnă împărtășirea corectă a adevărului pentru a-i iubi pe alții și pentru a-L onora pe Dumnezeu.

În Efeseni 4:15 vedem trei principii ale onestității care contribuie la această definiție.

1. ONESTITATEA ÎL ONOREAZĂ PE DUMNEZEU

Privește din nou la ultima parte a versetului nostru: „Ci credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos".

Sursa bunătății, bucuriei și frumuseții onestității este Dumnezeu însuși. În Hristos vedem cea mai atrăgătoare, puternică și iubitoare reprezentare a onestității. În Dumnezeu vedem strălucirea desăvârșită a adevărului și căldura dragostei aflate în armonie, fără vreo rivalitate.

Cuvintele lui Dumnezeu sunt singurele adevărate. Ele sunt singurele bune.

Prin urmare, atunci când suntem onești, noi reflectăm caracterul onest al lui Dumnezeu. Permite-mi să repet lucrul acesta. A fi onest înseamnă să reflectezi caracterul lui Dumnezeu. Înseamnă să-L reflectezi cu adevărat pe El. Onestitatea noastră Îl onorează pe Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care onestitatea este importantă, nu doar pentru armonia socială, ci și pentru că a fi sincer oglindește însuși caracterul Celui care ne-a mântuit. În cultivarea onestității, scopul nostru dintâi și suprem ar trebui să fie proslăvirea lui Dumnezeu.

Înțelegerea importanței onestității începe cu acest adevăr: miza nu este nimic mai puțin decât slava Lui, Numele Lui și reputația Lui. Noi suntem creați după chipul Lui și, mai mult, suntem răscumpărați

de Hristos, Fiul Său. Așadar, atunci când ne gândim cum să fim sinceri, trebuie să ne amintim că vorbele noastre Îl reflectă de două ori, iar minciunile noastre Îi pătează de două ori onoarea.

Acesta este un punct atât de important, încât Isus îl subliniază printr-un limbaj foarte puternic în Ioan 8. Fariseii pretindeau că erau într-o relație bună cu Dumnezeu datorită moștenirii lor. Ei erau copiii lui Avraam, așa că Dumnezeu trebuia să fie mulțumit de ei. Dar Isus nu a acceptat nicidecum lucrul acesta.

De fapt, Isus a spus că ei aveau într-adevăr o moștenire. Dar nu erau copii ai lui Dumnezeu. El spune: „Voi aveți de tată pe diavolul și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentru că în el

nu este adevăr" (Ioan 8:44).

Cuvinte șocante. Din cauza minciunilor și a ipocriziei lor, Isus îi numește copii ai diavolului. Lipsa onestității nu este niciodată ceva neutru. Ea spune ceva despre ceea ce credem, despre cel în care ne încredem și despre caracterul pe care îl imităm.

Într-un contrast total față de această imagine, onestitatea noastră Îl onorează pe Dumnezeu. Ea reflectă caracterul, atributele și Persoana Lui. Aceasta este importanța onestității în viața creștină: scopul onestității noastre face diferența dintre proslăvirea Domnului și onorarea diavolului.

Așa te raportezi tu la cuvintele tale? Le consideri fie o reflectare a adevărului despre Dumnezeu, fie o minciună despre caracterul Lui? Adeseori noi cedăm în fața

ispitei de a deforma adevărul deoarece nu ne-am dat seama ce este în joc. Nu am luat seama la greutatea cuvintelor noastre.

Folosește acest moment pentru a te gândi la ultima circumstanță în care ai ascuns adevărul atunci când ar fi trebuit să-l spui; sau la un moment în care ai exagerat ceva pentru a-ți susține punctul de vedere; sau la momentul în care ai folosit adevărul ca pe un instrument de răzbunare, pentru a răni pe cineva care te-a deranjat.

De ce este importantă onestitatea? Pentru că fiecare dintre aceste alegeri fie Îl reflectă corect pe Răscumpărătorul tău, fie Îl reprezintă greșit.

A învăța cum să fii sincer începe prin a simți această greutate și prin a vedea onestitatea ca pe o modalitate de a-L onora pe

Dumnezeul al cărui chip îl porți.

Drag cititor, trebuie să începem cu slava lui Dumnezeu. Cuvintele noastre au o semnificație veșnică. Fie Îl vom onora pe Dumnezeu prin onestitatea noastră, fie Îl vom dezonora prin lipsa ei.

O implicație a acestui lucru este că parcursul căii onestității față de alții începe prin a fi onești cu Dumnezeu. La urma urmei, noi nu-L onorăm pe Dumnezeu doar prin cuvintele noastre, ci și prin gândurile noastre. Importanța onestității începe în inimă, acolo unde onestitatea față de Dumnezeu modelează onestitatea față de oameni.

Isus i-a corectat pe farisei, care, pe dinafară, păreau neprihăniți, dar pe dinăuntru erau bolnavi. Problema lor principală nu era legată de cuvintele lor, ci de

inimile lor. Isus i-a întrebat: „Cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura" (Matei 12:34).

Poți spune toate lucrurile potrivite, dar dacă nu ești mai întâi onest cu Dumnezeu, acest lucru nu-ți va fi de niciun folos. De fapt, potrivit lui Isus, nu vei fi onest nici cu alții. Poate că nimeni nu te va descoperi, căci nimeni nu reușise să-i prindă pe farisei în jocurile lor de cuvinte, dar Dumnezeu va vedea totul. Iar lipsa ta de onestitate Îl va dezonora. Trebuie să fim îndreptățiți mai întâi pe dinăuntru.

Acesta este unul dintre motivele pentru care importanța onestității în viața creștină include onestitatea noastră personală, nevăzută, înaintea lui Dumnezeu. Rostirea exterioară a adevărului începe

cu rostirea lăuntrică a adevărului înaintea Celui care cunoaște deja totul.

Scopul nostru cel mai înalt în cultivarea unei vieți de onestitate ar trebui să fie onorarea lui Dumnezeu. Dar acesta nu este singurul principiu al onestității. Onestitatea nu doar că Îl glorifică pe Dumnezeu, ci este și iubitoare față de semenii noștri.

2. ONESTITATEA ÎI IUBEȘTE PE CEILALȚI

Acest lucru reiese direct din versetul nostru: „Ci credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos". A-i iubi pe alții înseamnă să fim onești cu ei.

Societatea noastră este saturată de definiții ale „dragostei". Poate că ești familiarizat cu versiunea Hallmark de dragoste,

în care ea este zugrăvită ca un sentiment cald și plăcut. În această versiune a dragostei, nu este iubitor să faci ceva care i-ar provoca altei persoane disconfort sau durere, stricându-i sentimentul de fericire și confort.

Sau poate că ai acceptat în mod subtil sloganul: „Trăiește și ignoră". În această versiune a dragostei, nu este considerat un lucru iubitor să scoți în evidență defectele altor oameni, deoarece dragostea înseamnă să-i lași pe alții să fie ei înșiși.

Sau, cel mai probabil, ai adoptat cea mai veche versiune a dragostei: „Iubește-te pe tine însuți". Aceasta este, de fapt, denaturarea originală a dragostei. În Grădina Eden, Satana le-a spus lui Adam și Eva că ar trebui să se îngrijească mai întâi de ei înșiși și să fie „ca Dumnezeu" (Gen.

3:5). În această schemă, dragostea înseamnă să te îngrijești de tine însuți, să fii tu însuți și să-ți împlinești plăcerile.

De fapt, toate acestea au aceeași rădăcină, anume că sunt centrate asupra sinelui. Dar Isus descrie dragostea nu în raport cu noi înșine, ci în raport cu Dumnezeu. Ascultă ce spune El: „Să Îl iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să îl iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți" (Matei 22:37-39).

Când a fost întrebat care este cea mai mare poruncă, Isus a început prin a-i îndrepta pe farisei spre dragostea față de Dumnezeu. Aceasta este esențială și ocupă primul loc în întreaga Lege. Ea formează

primul principiu pe care tocmai l-am analizat.

Dar observă ce face El după aceea, când spune că a doua poruncă este asemenea celei dintâi. Dragostea față de aproapele nu este separată de dragostea față de Dumnezeu. Ea este strâns legată de aceasta, izvorând din dragostea față de Dumnezeu în mod natural și necesar. Adevărata dragoste față de Dumnezeu va produce și trebuie să producă adevărata dragoste față de aproapele nostru.

Aceasta este o veste minunată pentru subiectul nostru. Înseamnă că vorbele noastre oneste nu doar că Îl proslăvesc pe Dumnezeul care ne-a creat și ne-a răscumpărat, ci rostirea lor este și lucrul iubitor pe care trebuie să-l facem pentru semenii noștri.

Este ușor să crezi că lucrul care le va face cu adevărat bine oamenilor din viața ta este să îndulcești adevărul aici sau să-l modifici ușor acolo. Dar aceasta este o minciună. Ceea ce va fi cel mai bine și va produce cea mai mare înflorire în viețile altora este să fii onest pe deplin.

Amintește-ți de versetul nostru. Onestitatea nu este determinată de noi. Ea este determinată mai întâi de ceea ce Îl onorează pe Dumnezeu. Apoi ea este determinată de dragostea față de alții. Noi nu mânuim adevărul pentru propriile noastre scopuri.

Cum ar schimba aceasta ceea ce spui și ceea ce nu spui? Te-ar putea face mai direct și mai dispus să spui lucruri dificile, deoarece știi că asta va face bine. Sau te-ar putea face mai răbdător, determinându-

te să aștepți înainte de a vorbi, din dragoste pentru persoana cu care stai de vorbă.

În acest punct vreau să-ți ofer un cuvânt de avertizare. Nouă ne este foarte ușor să facem din „dragostea față de alții" o justificare pentru tot felul de păcate. Dacă *noi* definim ceea ce este iubitor, vom defini „dragostea" potrivit lucrurilor care sunt cele mai ușoare sau mai naturale pentru noi. Drept urmare, vom păcătui împotriva altora și împotriva Domnului.

Tocmai aici sunt atât de importante cuvintele lui Isus care leagă dragostea față de Dumnezeu de dragostea față de aproapele. Eu nu te încurajez să spui orice ți se pare mai natural, orice este mai acceptabil din punct de vedere social sau chiar tot

ceea ce este tehnic adevărat într-o anumită situație. Mai degrabă te încurajez să înțelegi că, atunci când spui ce este drept, acest lucru este și cel mai iubitor. Iar când spui ce este cel mai iubitor, acest lucru este și drept. Aceasta este importanța onestității trăite în comunitate: adevărul rostit dintr-o inimă îndreptată spre Dumnezeu produce dragoste autentică față de semeni.

În această privință, permite-mi să te îndrept spre ceea ce îți va fi cel mai folositor: biserica ta locală. Oamenii care vor putea să te instruiască în privința aspectelor în care nu reușești să-i iubești pe alții prin felul în care folosești adevărul și care te vor putea încuraja în domeniile în care trebuie să crești vor fi ceilalți membri ai bisericii tale. Probabil că ei sunt cei mai conștienți de felul în care tu vorbești în

mod obișnuit. Ei sunt cei mai conștienți de felul în care păcătuiești în mod obișnuit. Ei sunt cei mai în măsură să deschidă împreună cu tine Cuvântul lui Dumnezeu și să-ți cerceteze vorbirea în lumina adevărului Său.

La urma urmei, nu este biserica în contextul versetului nostru? Pavel nu-l învață doar pe un prieten de-al său, ci învață biserica din Efes să-și spună unii altora „adevărul în dragoste". Acest efort al comunității avea să producă binele în toți membrii ei.

Aceasta ne conduce la ultimul principiu al onestității.

3. ONESTITATEA NE FACE SĂ CREȘTEM

Vorbirea ta onestă Îi aduce slavă lui Dumnezeu. Ea îi încurajează, îi iubește și

îi zidește pe cei din jurul tău.

Dar poate că lucrul cel mai uimitor dintre toate, în planul bun al lui Dumnezeu privitor la ascultarea de El, este că onestitatea îți va face bine și ție. Importanța onestității nu este doar teologică, ci este și profund personală. Ea va produce creștere în viața ta într-o varietate de feluri. Privește la rezultatul vorbirii oneste din Efeseni 4:15: „Ci credincioși adevărului, în dragoste, *să creștem în toate privințele,* ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos".

Cu siguranță că acest verset se referă la cei cărora le vorbim cu onestitate. Faptul că îi iubim îi va ajuta să crească. Dar gândește-te și la faptul că Pavel vorbește la plural, ceea ce înseamnă că îl include în această creștere și pe cel care vorbește cu

onestitate. Pe măsură ce vorbești cu onestitate, este imposibil să nu fii maturizat prin aceasta.

Iar aceasta nu este o creștere neimportantă. Privește înspre ce sau cine crești! „Ci credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem *la Cel ce este Capul, Hristos”*.

Te-ai gândit vreodată că o anumită distanță din relația ta cu Hristos s-ar putea datora lipsei tale de onestitate? Nu pentru că Dumnezeu Se ține departe de tine, ci pentru că tu te ții departe de El. Onestitatea în relații, chiar în relația noastră cu Dumnezeu, creează spațiu pentru apropiere, încredere și transformare adevărată. Imaginează-ți cât de apropiată ar putea deveni prietenia ta cu Dumnezeu dacă ai fi onest.

Vreau să-ți împărtășesc o mărturisire personală și o încurajare. Mie mi-a fost întotdeauna greu să fiu onest. Nu în modalități care ar fi fost imediat evidente pentru cineva din afară. Dar în interiorul meu, din cauza fricii de oameni și a dorinței de a evita respingerea din partea lor, eu mă abțin adesea să spun adevărul atunci când ar trebui să-l spun.

Acest lucru mi-a afectat adesea slujirea în evanghelizare. Mi-a afectat onestitatea față de prieteni. Mi-a afectat lucrarea de ucenicizare. Toate relațiile mele au fost atinse de lipsa mea de onestitate. Poate că îmi mărturisesc păcatul și îmi împărtășesc luptele, dar nu am fost întotdeauna onest până la capăt. Nu am fost întotdeauna dispus să vorbesc deschis despre ceea ce era cu adevărat rușinos sau dificil. Și, mai

mult decât orice, acest eșec mi-a afectat relația cu Domnul. Lipsa onestității în relații oglindește adesea o lipsă de onestitate față de Dumnezeu.

Evrei 4:15 spune că, în Hristos, avem un Mare Preot care nu este „unul care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre". Problema mea a fost că nu am fost întotdeauna onest în privința propriilor mele slăbiciuni, și astfel m-am lipsit singur de îndurarea Lui. În mintea mea, Evanghelia nu mai era la fel de dulce, harul lui Dumnezeu nu mai era la fel de adânc, iar brațele Lui nu mai erau la fel de larg deschise.

Aceasta a continuat până în ziua în care un prieten drag, care observase această trăsătură la mine, m-a confruntat în legătură cu ea. Prietenul meu mi-a spus direct că eram lipsit de onestitate. Problema era

mult mai profundă decât o singură minciună mare. Era un tipar de denaturare, ascundere și evitare a adevărului, care mă împiedica să-i iubesc cu adevărat pe alții și să cunosc dragostea lui Dumnezeu față de mine.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest prieten, deoarece eu nu-L onoram pe Domnul prin vorbirea mea. Nu-i iubeam pe alții așa cum ar fi trebuit. Iar creșterea mea era împiedicată. Rădăcinile mele nu pătrundeau cu adevărat adânc în întunericul păcatului meu și în puterea Crucii. Rămăsesem pipernicit și superficial. Aceasta a fost situația până când acest prieten m-a iubit suficient de mult încât să fie onest cu mine, chiar dacă eu nu fusesem onest cu el. Momente ca acestea ne aduc aminte de felul

cum onestitatea în relații ne poate remodela inimile și ne poate înnoi creșterea spirituală.

Oriunde te-ai afla în călătoria ta către onestitate, îngăduie-mi să te încurajez cu adevărul că aceasta îți va face un bine profund. Vei cunoaște mult mai mult din harul lui Dumnezeu în viața ta. Onestitatea față de prieteni, onestitatea în relații și onestitatea față de Dumnezeu lucrează toate împreună pentru a produce o maturitate mai profundă și mai asemănătoare cu Hristos.

Dar să revenim la definiția noastră. Ce este onestitatea? Ea este împărtășirea corectă a adevărului pentru a-i iubi pe alții și pentru a-L onora pe Dumnezeu.

Așadar, știm încotro ne îndreptăm. Dar cum ajungem acolo? Vedem scopul

și principiile onestității, dar cum o practicăm? În partea a doua a ghidului nostru de studiu vom analiza șapte practici folositoare pe care eu le-am descoperit în cultivarea onestității.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Cum a arătat până acum călătoria ta spre onestitate? Împărtășește-i mentorului tău reușitele și eșecurile tale.

2. De ce este uneori atât de dificil să vorbim cu onestitate?

3. Care este relația dintre onestitatea față de Dumnezeu și onestitatea față de aproapele nostru?

PARTEA A DOUA. CELE ȘAPTE PRACTICI ALE ONESTITĂȚII

1. FII ECHILIBRAT (NU UN BALANSOAR)

Când eram copil, mie nu mi-au plăcut niciodată balansoarele. De fapt, de dragul acestui ghid practic, permite-mi să fiu onest: balansoarele sunt niște echipamente de joacă îngrozitoare. Când te dai într-un leagăn, zbori fără încetare prin aer. Când cobori pe un tobogan, ai parte de o călătorie palpitantă până jos. Dar, când te urci pe un balansoar, oscilezi între

a zbura prin aer și a te izbi de pământ. Sus în aer! Izbit de pământ. Este ceva ameți-tor!

Înainte să crezi că această carte a început să o ia la vale, ideea tuturor acestor lucruri este că uneori putem cultiva „onestitatea" asemenea unui balansoar. Relațiile noastre trec de la o extremă la alta. Fie suntem niște lingușitori servili, fie suntem niște critici tăioși. În ambele situații, noi ne descriem drept „onești", spunând adevărul așa cum este, deși, în realitate, prezentăm doar o parte a poveștii.

Așadar, nu fi un balansoar.

Există relații apropiate în care nu faci altceva decât să oferi complimente? Aceasta nu este onestitate. Importanța onestității înseamnă să recunoaștem că toți suntem păcătoși și că toți avem nevoie de corectare

și de ajutor. Niciunul dintre noi nu este desăvârșit înaintea Domnului prin propriile merite. Eșecul tău de a fi onest ar putea produce multe daune spirituale. Poate că îngădui ca păcatul să rămână neglijat în viețile semenilor tăi. Poate că lipsești încurajarea ta de puterea ei. La urma urmei, nu te simți cel mai zidit de încurajarea venită din partea oamenilor despre care știi că nu te lingușesc? Lipsa onestității are asupra încurajării noastre un efect care o face să se vestejească.

Pe de altă parte, poate că există relații în care nu faci altceva decât să critici. Nu ai nimic bun de spus, niciun cuvânt de încurajare sau de ajutor. Dacă numai asta spui, nu nimerești ținta. La urma urmei, are Dumnezeu pentru tine doar cuvinte de corectare? Când nu facem altceva decât să

criticăm, Îl dezonorăm pe Dumnezeu în două moduri. În primul rând, ignorăm lucrarea Duhului Sfânt în viețile celorlalți creștini. Dumnezeu lucrează în toți credincioșii, făcându-i mai asemănători cu El. Dacă nu recunoaștem niciodată această lucrare, nu onorăm puterea Duhului Său. În al doilea rând, dacă nu facem altceva decât să corectăm, nu reflectăm caracterul lui Dumnezeu înaintea celor din jur. Dumnezeu rostește cuvinte grele, dar rostește și cuvinte vindecătoare. Creștini fiind, noi suntem pentru ceilalți oameni niște mici copii ale lui Hristos, spunându-le ceva despre caracterul lui Dumnezeu. Onestitatea în relații înseamnă să oglindim înaintea altora dragostea, corectarea și încurajarea lui Dumnezeu. Așadar, ce spun cuvintele tale despre El?

Vestea bună cu privire la cultivarea echilibrului în relațiile noastre este că noi înșine devenim mai echilibrați. Pe măsură ce creștem în încurajarea altora, vom putea și să primim mai ușor încurajarea din Cuvântul lui Dumnezeu și de la poporul Său. Pe măsură ce creștem în a-i ajuta pe alții să-și vadă păcatul, vom răspunde și noi la corecție cu mai multă smerenie.

Nu fi un balansoar. Practică o onestitate echilibrată.

2. FII CONSECVENT (NU O ȚESTOASĂ)

Uneori, versiunile noastre de „onestitate" pot semăna puțin cu o broască țestoasă. Ne apropiem subtil de viețile unor oameni pe care nu-i cunoaștem, le împărtășim adevăruri pe care nu ni le-au cerut,

iar apoi ne retragem înainte să-și dea cineva seama ce s-a petrecut.

Când te gândești la ceea ce este onestitatea, începi să-ți dai seama ce este greșit în această abordare. Da, ea are o aparență de „onestitate", deoarece spunem adevărul, dar această abordare nu-L onorează întotdeauna pe Dumnezeu. Nu reflectăm caracterul Lui de Persoană demnă de încredere și credincioasă. Și nu este o dovadă de dragoste față de alții.

Să iubești pe cineva înseamnă să înțelegi cu adevărat lucrul de care acea persoană are nevoie. Să iubești pe cineva înseamnă să rămâi alături de el suficient de mult pentru a-l ajuta să se schimbe.

Să iubești pe cineva înseamnă să revii cu răbdare, mereu și mereu, la aceleași adevăruri.

Vrei să mai afli ceva? Onestitatea de tipul țestoasei nu este folositoare nici pentru creșterea ta. Onestitatea față de prieteni este dificilă. Este ușor să-ți mărturisești păcatul o dată. Este greu să faci acest lucru din nou și din nou. Când faci asta, ceilalți oameni încep să te vadă cu adevărat ca acel păcătos care ești în realitate. Este ușor să-i spui cuiva un „adevăr greu" într-o situație unică, dar este dificil să umbli consecvent alături de cineva în lupta împotriva păcatului lui.

O modalitate de a diagnostica lipsa de onestitate din viața ta este să te gândești dacă ești inconsecvent în a spune adevărul.

Există lucruri pe care ești bucuros să le spui o dată, dar pe care nu suporți să le repeți? Există relații în care apari și din care dispari?

A spune adevărul în dragoste înseamnă să-l spui cu regularitate. Și înseamnă și că probabil vei ajunge să practici și primul punct. La urma urmei, când suntem implicați cu consecvență în viețile oamenilor, adevărul echilibrat tinde să iasă la iveală. La început am văzut un domeniu al păcatului care ne domina viața, dar, prin mărturisirea regulată, prietenii noștri ne pot arăta o mare parte din harul lui Dumnezeu pe care anterior nu-l puteam vedea. La început am vrut să-i încurajăm pe ceilalți creștini pentru un lucru pe care l-au făcut, dar, în timp, ne-am dat seama că trebuie să li se amintească și de caracterul lui Dumnezeu în mijlocul suferinței lor.

Consecvența va produce tot felul de lucruri bune în viața ta, așa că nu fi unul

care spune adevărul în felul unei broaște țestoase.

3. FII SPECIFIC (NU UN NOR)

Eu am crescut în orașul Portland din statul american Oregon. Oamenii spun că acolo plouă tot timpul și, sincer să fiu, eu sunt aici ca să-ți spun că nu plouă chiar atât de mult. Dar este înnorat o mare parte din timp. Nu este întuneric, nu plouă torențial, nu ninge și nu cade lapoviță. Este doar înnorat.

Indiferent dacă lucrul acesta ți se pare plăcut sau nu, eu cred că eforturile noastre de a fi oneşti eșuează adesea pentru că semănăm puțin cu acei nori. Conversațiile noastre nu au nimic specific. Când ne mărturisim păcatul, facem asta în termeni generali, spunându-le altora că „am

eșuat din nou săptămâna aceasta". Când ne deranjează păcatul altor oameni, le spunem că sunt „mândri", „încăpățânați" sau „enervanți". Chiar și în încurajările noastre rămânem la lucruri generale. Îi spunem cuiva că ni se pare „încurajator" sau „ziditor".

Dar ce bine face așa ceva? Cum putem crește în sfințenie sau cum îi putem ajuta pe alții să lupte împotriva păcatului lor dacă nu cunoaștem situația lor specifică? Cum poate cineva să continue lucrarea bună pe care o face sau să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru creșterea din viața lui, dacă i se spune pur și simplu că este „bun"?

Onestitatea în comunicare este specifică. Dumnezeu nu este „iubitor" doar la modul general. El este iubitor în mod

specific în lucrarea Sa de creație, în actele Sale providențiale, în dreptatea Sa și, în felul cel mai central, în lucrarea Sa de la cruce. Dacă am spune în evanghelizarea noastră pur și simplu că Dumnezeu este „milostiv" și „drept", cum ar putea fi mântuit cineva? Tehnic vorbind, ambele afirmații sunt adevărate, dar trebuie să le spunem oamenilor cum este Dumnezeu milostiv în sens specific prin faptul că a oferit un Mântuitor în Persoana lui Hristos. Tot așa, Dumnezeu este drept în mod specific atunci când judecă păcatele.

Ești specific în încurajările și îndemnurile pe care le oferi altora? Scoți în evidență anumite comportamente, tipare sau cuvinte din viețile altor oameni? Când împărtășești suferința, slăbiciunea sau păcatul din propria viață, vorbești specific?

Specificitatea nu doar că este mai onestă, ci este și modul în care creștem. Când îi spui unui prieten cât de încurajator a fost faptul că te-a îndrumat spre un anumit verset în timpul suferinței tale, el este mai motivat să studieze Cuvântul lui Dumnezeu și să-l împărtășească și altora. Când prietenii îți spun că ai tendința de a domina conversațiile, făcând ca totul să fie despre tine, poți să crești.

Nu fi un nor în viețile altor oameni. Nu coborî peste ei cu mărturisiri, corecții sau încurajări vagi. Fii specific. Aceasta te va obliga, de asemenea, să te gândești la modurile în care Dumnezeu este bun în sens specific în viața ta și în viețile altora. Asta te va determina să cercetezi adâncimile propriului păcat, pe măsură ce îl numești specific. Te va ajuta să-i îngădui pe

frații și surorile tale, atunci când îți dai seama că problema ta specifică nu este păcatul lor, ci slăbiciunea lor sau particularitățile personalității lor.

Străduiește-te să semeni mai mult cu razele pătrunzătoare ale soarelui decât cu o ceață vagă. Exersează specificitatea.

4. FII DIRECT (NU O ROATĂ PANORAMICĂ)

Eu am o relație deopotrivă de dragoste și de ură cu acele *montagne russe*. Mie îmi plac entuziasmul și adrenalina. În același timp, ele pot fi experiențe înspăimântătoare, care îți fac stomacul să se strângă. Încă îmi amintesc de coborârea din Turnul Groazei din parcul de distracții Disney World.

Totuși, un *montagne russe* față de care sunt indiferent este roata panoramică. Ea

nu mi se pare înspăimântătoare, nici distractivă. Pur și simplu te învârți mereu și mereu în cerc.

Roțile panoramice se găsesc de obicei în parcurile de distracții și pe promenadele de la malul mării. Dar, în privința cuvintelor noastre, ar trebui să fim serios îngrijorați să nu semănăm cu o astfel de roată.

A trebuit vreodată să-i spui cuiva ceva, dar chiar nu ai vrut să faci asta? Poate că ai observat un păcat în viața persoanei respective și ai vrut să-i vorbești despre el. Ai de făcut o mărturisire, dar ești îngrijorat de felul în care ți se va răspunde.

Cred că, în acele momente, cei mai mulți dintre noi semănăm cu o roată panoramică. Ne învârtim mereu și mereu în cerc, dar nu ajungem niciodată nicăieri.

Nu ajungem niciodată cu adevărat la subiect. La sfârșitul conversației ne aflăm exact acolo de unde am pornit. Poate că cealaltă persoană ne obligă în cele din urmă să ajungem la subiect sau trebuie să ghicească ceea ce încercăm să îi spunem.

Vreau să înțelegi că acesta nu este un comportament onest. Evitarea lucrului pe care ar trebui să-l spui este lipsă de onestitate, la fel ca minciuna sau adevărul modificat. Onestitatea față de prieteni implică oarece curaj. Ea îți cere să spui lucruri dificile și să suporți costurile spunerii acelor lucruri atunci când ei sunt supărați sau dezamăgiți de tine.

A evita să spui un lucru dificil pare un lucru bun și iubitor, dar nu așa stau lucrurile. Când nu-ți asumi responsabilitatea de a aborda direct un lucru, așezi

asupra celeilalte persoane povara de a descoperi ce vrei tu să spui. Dacă există ceva ce trebuie spus, fă-ți curaj și spune acel lucru. De fapt, ai putea fi surprins de ceea ce vei descoperi. Oamenii se simt adesea respectați și iubiți când le spui ceva pe față.

Amărăciunea crește în tăcere. Când bârfim pe cineva în loc să vorbim direct cu acea persoană, suntem lipsiți de onestitate. Iar păcatul se înmulțește în ascuns. Când evităm să ne mărturisim direct păcatul, dacă nu ne întreabă cineva despre el, suntem lipsiți de onestitate.

Eu am descoperit că îmi este cel mai greu să fiu direct cu oamenii la care țin profund sau pe care îi respect foarte mult. Sunt îngrijorat că voi răni o persoană pe care o iubesc dacă îi împărtășesc direct o

preocupare pe care o am. Sau mă tem că voi pierde respectul mentorului meu dacă îi mărturisesc păcatul meu cu onestitate. În ce relații îți este greu să fii direct? Care sunt idolii ascunși de dincolo de suprafață, care fac să-ți fie greu să fii onest cu acei oameni?

Coboară-te din roata panoramică. Fii direct cu ceilalți oameni din viața ta. Va fi bine atât pentru tine, cât și pentru ei.

5. FII SMERIT (NU UN BEC REFLECTOR)

Eu am mers recent într-un teatru adevărat și am urmărit o piesă adevărată. Știu, tu nu ți-ai imaginat niciodată că sunt atât de rafinat când vine vorba de lucruri care țin de cultură.

Într-un contrast izbitor cu filmele sau televiziunea, lucrul pe care îl uitasem în

privința unei piese de teatru este puterea unui bec reflector. O singură rază de lumină pe o scenă întunecată poate crea un efect dramatic. Numai actorul este vizibil. Totul în jurul lui este cuprins de un întuneric adânc, de un negru de nepătruns. Știi că mai există și alte lucruri acolo, dar reflectorul produce un efect remarcabil, făcând ca tot ceea ce se află în jur să devină aproape invizibil.

Eu mă întreb dacă nu cumva relațiile tale par uneori puțin asemănătoare cu această situație. Poate că scoți în evidență anumite persoane în modalități nedrepte. Poate că uneori îndrepți acel reflector chiar asupra ta.

Acest lucru poate fi distractiv pe scenă, dar nu este onest în viețile noastre reale.

De exemplu, îndrepți de obicei reflectorul asupra propriului păcat sau numai asupra păcatelor altor oameni? Îndrepți vreodată reflectorul asupra lucrurilor excelente făcute de altcineva sau scoți în evidență numai situațiile în care tu ai făcut ceva bine? Sau poate că ești prea smerit pentru a reflecta la propriul succes, dar există anumite persoane pe care chiar nu-ți place să le încurajezi.

Pe măsură ce cultivăm onestitatea, ar trebui să facem acest lucru cu smerenie. În loc să aprindem reflectorul, să aprindem toate luminile scenei. Toți stăm pe aceeași platformă. Toți eșuăm sau reușim în modalități diferite. Dar niciunul dintre noi nu este fundamental diferit de ceilalți.

Toți ne luptăm cu păcatul. Nu există

nimeni atât de respectabil sau atât de matur încât să nu lupte cu păcatul cu regularitate. Nu te așeza pe tine însuți sau pe altcineva pe o platformă, ca și cum ați fi mai presus de păcat. Nu este un lucru onest. Fii gata să mărturisești propriul păcat și să meditezi asupra propriilor eșecuri. Iar când oamenii pe care îi respecți eșuează sau păcătuiesc în mod evident, fii dispus să îi spui acest lucru. Atunci când minimalizăm păcatul, noi mințim cu privire la nevoia noastră de îndurare și cu privire la lucrarea lui Dumnezeu de la cruce.

Pe de altă parte, Duhul Sfânt lucrează în toți creștinii. Nu există niciun creștin, oricât de imatur sau de slab ar fi, în care Dumnezeu să nu lucreze pentru a-l sfinți. Poate că această lucrare este greu de observat, dar

ea există. Este lipsă de onestitate să nu ne încurajăm și să nu ne mângâiem niciodată unii pe alții cu acest adevăr. Da, pot exista relații în care oferi mai multe corecții, dar nu neglija să scoți în evidență și tot binele pe care îl face Dumnezeu în acele persoane! Încurajarea ar putea fi chiar mijlocul pe care Dumnezeu îl folosește pentru a-i ajuta să-și omoare păcatul.

Acesta este unul dintre motivele pentru care biserica locală este atât de folositoare. Dacă ești un creștin singuratic, te poți înșela singur, ajungând să crezi că ești unic. Fie ești atât de prăbușit încât nu te vezi vrednic de harul lui Dumnezeu, fie ești atât de matur încât aproape că nu mai ai nevoie de el. Când ești implicat în viețile altor creștini, îți dai repede seama de minciuna din spatele fiecăreia dintre

aceste convingeri. Tu ai nevoie de har la fel ca toți ceilalți oameni. Și totuși, și tu ai un bine aparte pe care să-l dăruiești altora. Dacă rămâi singur, te lipsești de posibilitatea de a umbla cu smerenie alături de alții. Păcatul lor îți amintește să lupți împotriva propriului păcat. Evlavia lor este un exemplu pe care trebuie să-l urmezi.

În onestitatea din căsnicie, acest principiu este incredibil de important. Este esențial ca ambii soți să practice onestitatea și smerenia, făcând loc pentru mărturisire, încurajare și ajutor reciproc în vederea creșterii. Becurile reflectoare nu sunt niciodată pe deplin oneste. Ele accentuează întotdeauna prea mult un lucru și diminuează altul. De aceea, practică smerenia pe măsură ce cultivi onestitatea

în toate relațiile tale, inclusiv în căsnicie.

6. FII BIBLIC (NU UN JUSTIȚIAR)

Dacă ai urmărit vreodată o dramă judiciară, un film polițist sau un film despre o evadare din închisoare, există întotdeauna scena dramatică din fața pupitrului judecătorului. Acuzatul stă în picioare, așteptând să audă verdictul. Sala de judecată este cuprinsă de suspans. Apoi ciocanul judecătorului lovește cu putere. Acel sunet ascuțit semnalează că judecata a fost pronunțată.

Uneori, onestitatea noastră poate semăna puțin cu o sală de judecată. Numai că noi ne așezăm pe scaunul judecătorului. Purtăm roba dreptății. Coborâm ciocanul judecătorului. Desigur, noi nu am spune niciodată că avem dreptate în sens

absolut, că suntem întotdeauna de partea dreptății sau că suntem infailibili în evaluările noastre. Dar nu vorbim uneori ca și cum toate acestea ar fi adevărate? Când justificările noastre sunt ridicate la nivelul Scripturii, când criticile noastre sunt rostite ca și cum ar purta autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu și când înțelegerea noastră asupra situației sună ca și cum ar avea caracterul definitiv al ciocanului Judecătorului, atunci am greșit. Nu suntem onești în intensitatea și infailibilitatea cu care vorbim.

Nu mă înțelege greșit, eu nu spun că ar fi greșit să ai opinii, să oferi sfaturi înțelepte sau să corectezi. Acestea sunt lucruri bune și drepte. Ceea ce eu spun însă este că onestitatea va face aceste lucruri cu o măsură distinctă de smerenie. Onestitatea

va separa ceea ce este biblic de ceea ce este personal. Înțelepciunea continuă să aibă un loc important, dar locul ei este diferit de cel al Cuvântului lui Dumnezeu.

În plus, onestitatea va rosti cât mai multe cuvinte din Scriptură cu putință. Dacă oferi o corecție, îi poți indica prietenului tău un pasaj din Biblie care va vorbi despre păcatul lui. Dacă îți mărturisești păcatul, poți folosi Cuvântul lui Dumnezeu pentru a-ți descrie abaterea. Când procedăm astfel, îi ajutăm pe alții să se supună lucrurilor pe care Dumnezeu le spune, nu lucrurilor pe care le spunem noi.

Când facem asta, Îl onorăm pe Domnul, îi iubim pe semenii noștri și ne ajutăm pe noi înșine. Cuvintelor lui Dumnezeu li se acordă locul care li se cuvine,

iar semenii noștri sunt maturizați prin chemarea de a asculta de ceea ce a poruncit Dumnezeu. În plus, noi suntem smeriți atunci când considerăm că propriile opinii au o valoare mai mică și când ne judecăm pe noi înșine după aceleași cuvinte pe care le oferim altora.

Nu te așeza pe scaunul Judecătorului, nu îmbrăca roba Lui și nu lovi cu ciocanul Său. În schimb, oferă-le altora cuvintele lui Dumnezeu de corectare și mângâiere. Când faci acest lucru, poți fi mult mai onest, mai direct și mai iubitor.

Aceasta ne conduce la ultimul punct practic din cultivarea onestității.

7. FII UN OM AL RUGĂCIUNII (NU UN CRONOMETRU)

În liceu, eu am practicat atletismul la cursele de fond. Pe atunci aveam tot felul

de antrenamente. Unele erau sprinturi scurte în jurul pistei de alergare, altele erau zile de antrenament pe intervale de timp, iar altele erau alergări lungi. Dar realitatea constantă în toate acestea era cronometrul. Fie că era vorba despre un sprint scurt de 100 de metri, fie despre o alergare de 75 de minute, cronometrul funcționa întotdeauna.

Mă întreb dacă nu cumva ai devenit un cronometru în viețile altor oameni. Poate că faci toate celelalte lucruri corect. Ești smerit în atitudinea ta, biblic în cuvintele tale, direct în abordarea ta, specific în aplicațiile făcute, consecvent în viețile altora și echilibrat în onestitatea ta. Faci totul corect, cu excepția faptului că, după ce ai vorbit, cronometrul începe să funcționeze. Începi să contorizezi cât timp îi va

lua acelei persoane să se schimbe.

Drag prieten, dacă vrem ca onestitatea noastră să-L onoreze pe Dumnezeu și să fie iubitoare, nu trebuie să fim niște cronometre. În schimb, trebuie să fim răbdători și să ne rugăm. Onestitatea față de alți oameni ne va cere să mergem pe un drum lung. Și rugăciunea trebuie să fie practica noastră consecventă de-a lungul întregului drum.

Dacă încerci să ajuți pe cineva să crească, roagă-te. Dacă încerci să lupți împotriva păcatului din propria viață, roagă-te. Dacă încerci să încurajezi un sfânt deprimat, roagă-te. Dacă îți este greu să vezi creștere în propria viață, roagă-te.

Indiferent unde te afli în călătoria ta spre onestitate, roagă-te.

Este ușor să uităm ceea ce am discutat la început. Scopul tău nu este pur și simplu să modifici câteva practici din viața ta. Scopul este să-ți schimbi inima. Lupta pentru onestitate este o luptă pentru a-L onora pe Dumnezeu așa cum trebuie. Este o luptă de a-i iubi pe alții așa cum suntem chemați să facem. Este efortul creșterii personale. Onestitatea este o lucrare a inimii.

Singurul mijloc al schimbării inimii este Duhul Sfânt. Prin urmare, trebuie să ne rugăm. Numai Dumnezeu poate să facă această lucrare. Așadar, cere-I ajutorul. Strigă către El atunci când te lupți să fii consecvent în viețile oamenilor. Cere-I ajutorul când te lupți să fii echilibrat în evaluările pe care le oferi. Depinde de El în timp ce lupți să fii specific în privința

propriului păcat.

Eforturile noastre de a fi oneşti eşuează adesea nu la prima încercare, ci la a doua şi la a treia. Oferim un sfat corect o dată. Îl încurajăm bine pe cel descurajat o dată. Ne împărtăşim păcatul în profunzime o dată. Dar la a doua, a treia şi a patra oară începem să şovăim. Chiar trebuie să împărtăşesc din nou acest lucru? Chiar trebuie să discutăm din nou despre asta?

În astfel de momente, încurajarea mea pentru tine este să te rogi. Roagă-te ca Dumnezeu să facă lucrul pe care tu nu-l poţi face. Roagă-te ca Dumnezeu să intervină de dragul Numelui Său şi al poporului Său. Este ceea ce Lui Îi place să facă. Oricât de atent ar fi spuse, cuvintele tale nu pot schimba inimile oamenilor, dar ele pot fi mijlocul pe care Dumnezeu îl

folosește pentru a face tocmai acest lucru. De aceea, roagă-te ca El să-l facă.

Am analizat principiile onestității și practicarea onestității. Acum ne îndreptăm spre cultivarea onestității.

Când te vei trezi mâine, de unde vei începe? Cum vei începe să aplici aceste practici noi? Așa că vreau să discutăm despre trei idei pentru săptămâna care urmează.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Care dintre aceste sfaturi practice îți sunt cel mai greu de aplicat și de ce?

2. Ce indică pentru tine toate aceste principii despre vorbirea onestă?

3. Cui ai putea să-i ceri să evalueze aspectele tale de slăbiciune în ceea ce privește

vorbirea onestă? Ce anticipezi că ar spune astfel de persoane?

PARTEA A TREIA. CULTIVAREA ONESTITĂȚII

ÎN CE ASPECTE EȘTI SLAB?

Pur și simplu există prea multe aspecte care țin de onestitate ca să reușești în toate chiar de la început. Nu le poți face pe toate într-o singură zi. Nimeni nu se dă jos din pat într-o dimineață și aleargă un maraton, cel puțin nu face asta bine. Cheia este să faci primul pas. Să ieși pe ușă și să alergi în jurul cartierului. Așa cum a spus un predicator, mulți dintre noi suntem blocați pentru că încercăm să începem dintr-

un loc în care nu ne aflăm. Trebuie să începem de acolo de unde ne aflăm.

Așadar, întrebarea este: Unde te afli în cultivarea onestității? La care dintre cele trei principii ale onestității ar fi bine să meditezi mai mult? Care dintre cele șapte practici ale onestității ți-ar fi cea mai folositoare?

Un mod de a te gândi la acest lucru este să te întrebi: În ce aspecte sunt slab? Folosește săptămâna aceasta pentru a te concentra asupra acelui lucru. Nu încerca să pui totul în practică de îndată. Alege un singur aspect la care să lucrezi. Dacă problema ține de motivațiile din spatele onestității, poate că există un anumit pasaj din Scriptură asupra căruia ar fi bine să meditezi în această săptămână. Întoarce-te la acel pasaj în fiecare

zi, în timpul tău de părtășie personală cu Domnul.

Poate că ai identificat faptul că lipsa preocupării pentru slava lui Dumnezeu este cea care te conduce la lipsă de onestitate. Petrece timp săptămâna aceasta în Apocalipsa 4 și 5 sau în cuvintele adresate de Isus fariseilor în Ioan 8. Poate că lipsa preocupării pentru semenii tăi este cea care te duce la o vorbire lipsită de onestitate. Deschide Biblia la Galateni 6 sau la Efeseni 4 și meditează asupra responsabilității tale față de ceilalți creștini.

Sau s-ar putea ca, într-o manieră subtilă, să te consideri pe deplin matur și să-ți fie greu să faci legătura dintre lipsa ta de onestitate și imaturitatea ta. Deschide Biblia la Coloseni 3:1-17 și meditează la nevoia ta de a continua să crești. Poate că

ești deosebit de slab în una dintre practicile onestității. Poate că există o anumită relație în care este evident că ești în mod obișnuit lipsit de onestitate. Caută să lucrezi la acel aspect în săptămâna curentă.

CINE TE POATE AJUTA?

Cu toții avem nevoie de ajutor în a-L urma pe Isus. Și nu vei putea face acest lucru de unul singur. În aceeași măsură în care ceilalți oameni au nevoie de onestitatea ta, și tu ai nevoie ca prietenii tăi și ceilalți creștini să fie onești cu tine.

Aici există două tipuri de relații care îți vor fi folositoare. Mai întâi, găsește pe cineva care să meargă alături de tine. Această persoană îți poate oferi o perspectivă din exterior asupra lipsei tale de onestitate. Unde vede acea persoană că își face apariția lipsa ta de onestitate? Ce

obiceiuri și tipare specifice de comportament poate identifica în viața ta?

Trupul omenesc funcționează tocmai pentru că are părți diferite, și fiecare parte are nevoie de celelalte. Este bine că trupul nu este totul un ochi, o ureche sau o mână. Poate că îți plac foarte mult ochii tăi, dar cu siguranță că ești bucuros că ai mâini atunci când trebuie să-ți ridici dimineața cana de cafea! Prin urmare, ochiul nu îi poate spune mâinii: „N-am trebuință de tine" (cf. 1 Cor. 12:21).

Același lucru este aplicabil în cultivarea onestității. Dacă vrei să crești, caută să capeți o perspectivă din exterior. Caută pe cineva care are în acest aspect puncte forte diferite de ale tale. Dacă te grăbești să ascunzi adevărul, găsește pe cineva care este mai direct în a-l spune.

Cere-i să te ajute să dai socoteală. Spune-i când te lupți de obicei cu onestitatea și cum arată această luptă. Spune-i la care dintre cele șapte practici lucrezi îndeosebi. Biserica este concepută tocmai pentru aceasta. Pavel spune în Galateni 6:2 că membrii bisericii trebuie să-și poarte „sarcinile unii altora", așa că ai nevoie de cineva care să te ajute să porți această povară.

În al doilea rând, găsește pe cineva a cărui onestitate să o poți lua ca model. Un frate sau o soră care merge alături de tine este esențial pentru a te ajuta să dai socoteală. Dar un frate sau o soră care merge înaintea ta este, de asemenea, esențial pentru a-ți oferi speranță, perspectivă și o imagine a căii care îți stă înainte.

Și din nou, acesta este motivul pentru

care biserica este atât de folositoare. Nu toți oamenii din biserică arată exact ca tine! Unii sunt mai în vârstă, mai înțelepți, mai maturi sau mai echipați decât tine. Acest lucru este foarte bun pentru sufletul tău.

În locul unui grup de oameni care arată, umblă și vorbesc exact ca tine, un grup care aleargă în același ritm și se luptă cu aceleași lucruri, vor exista oameni care sunt exemplu și care aleargă înaintea ta. Urmează-i! Modelează-ți viața după exemplul lor.

Acest lucru este valabil în toate aspectele realității spirituale și, prin urmare, este valabil și cu privire la scopul nostru de a fi onești. Scriptura este clară: spune adevărul în dragoste. Fii onest. Dar viața este mai puțin clară. Există multe situații

în care poate fi greu să știi cum arată onestitatea.

Acesta este motivul pentru care devine esențial să urmezi un sfânt mai în vârstă și mai înțelept. El va ști cum să te sfătuiască și îți va oferi un model de onestitate în situații cu care încă nu te-ai confruntat. El îți va vorbi despre momentele în care a eșuat, astfel încât să poți învăța. El te va încuraja, pentru ca tu să nu te descurajezi în creșterea ta.

Dacă îți este greu să găsești o asemenea persoană, vorbește cu unul dintre păstorii bisericii tale. Împărtășește-i păcatul lipsei tale de onestitate și cere-i ajutorul. Fie că te va consilia el însuși, fie că te va îndruma către un alt membru al bisericii, acesta este un loc foarte bun din care să începi.

DE UNDE AR TREBUI SĂ ÎNCEPI?

Bun, am spus asta ca ultim punct, dar iată un sfat suplimentar pentru calea care îți stă înainte: întoarce-te la practica numărul 7 și începe de acolo.

Roagă-te.

Roagă-te cu stăruință; roagă-te consecvent; roagă-te potrivit Scripturii; roagă-te în comunitatea credinței; roagă-te cu onestitate și roagă-te specific.

Roagă-te în legătură cu păcatul lipsei tale de onestitate. Roagă-te pentru ajutor, pentru nădejde și pentru lucrarea Duhului Sfânt în viața ta. Nu vei putea crește prin nicio străduință a ta. Nu vei putea deveni mai onest numai prin puterea voinței tale. Poate că vei reuși să produci o anumită schimbare comportamentală, dar nu-ți vei putea schimba

inima. Pentru aceasta, ai nevoie ca Dumnezeu să lucreze în tine. Prin urmare, roagă-te ca El să facă acest lucru. Dumnezeului nostru Îi place să răspundă la această rugăciune.

Apoi, la nivel practic, scrie un plan în care să arăți cum vei aplica adevărurile și sugestiile din această parte a ghidului nostru de studiu.

PARTEA A PATRA. PROMISIUNEA ONESTITĂȚII

Cum putem face lucrul acesta? Pare că toate lucrurile ne stau împotrivă. A fi onest este un lucru foarte dificil. Există atât de multe moduri în care suntem ispitiți să folosim greșit adevărul sau să îl denaturăm. Noi am prefera să ne iubim și să ne onorăm pe noi înșine, mai degrabă decât pe Dumnezeu și pe alții.

PUTEREA DE A PERSEVERA

Primește încurajare din cuvintele lui Pavel. Când el s-a gândit la propria maturitate spirituală, Pavel a spus aceste cuvinte: „Nu

că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus" (Fil. 3:12).

Pavel nu era perfect, dar alerga înainte. El a îndurat suferința și păcatul altora. De ce? Îl voi lăsa pe el să răspundă: „Și eu am fost apucat de Hristos Isus".

Gândește-te la acest lucru. Cum poți lupta pentru a fi onest, pentru a te jertfi pe tine însuți, pentru a-i iubi pe alții și pentru a-L onora pe Domnul? Totul este pentru că Hristos Isus te-a apucat. El te-a răscumpărat cu sângele Lui. El Și-a dat viața în locul tău. Trupul Lui a fost înălțat pe cruce în locul tău. Trupul Lui a stat în mormânt în locul tău. Și El a înviat dintre cei morți pentru ca tu să poți cunoaște puterea învierii Lui.

Asta înseamnă că puterea învierii lui Hristos lucrează acum în tine, în viața ta. Duhul Lui lucrează pentru a te ajuta să lupți împotriva păcatului tău și să oglindești adevărul Lui.

Dar, mai mult decât atât, asta înseamnă că, într-o zi, și tu vei fi înviat împreună cu Hristos. Într-o zi, Dumnezeu va face toate lucrurile noi.

FĂGĂDUINȚA DE A PERSEVERA

Gândește-te la făgăduința acelei zile din Apocalipsa 21:1-3:

> „Apoi am văzut un Cer nou și un Pământ nou; pentru că Cerul dintâi și Pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. Și eu am văzut coborându-se din Cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită

> pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: ‚Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor'".

Totul va fi nou. Totul va fi spălat și curățit. Inclusiv tu, dacă te-ai întors de la păcatul tău și te-ai încrezut în Hristos. Nu va mai exista păcat, nu va mai exista întristare. Nu vor mai exista petele lipsei de onestitate, ale falsității, ale exagerării și ale minciunilor. Dacă ești în Hristos, atunci într-o zi vei fi împreună cu poporul Lui, ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Într-o zi vei fi cu Dumnezeu.

Cum va fi relația ta cu El? Ia seama la felul cum este descrisă în Apocalipsa 22:4: „Ei vor vedea fața Lui și Numele

Lui va fi pe frunțile lor".

Drag prieten, într-o zi vei sta față în față cu Dumnezeu. Vei fi cunoscut cu adevărat și Îl vei cunoaște cu adevărat. Nu vor mai exista minciuni care distrug relațiile, nici înșelăciune care întunecă prietenia sau lipsă de onestitate care ruinează căsniciile.

Nimic nu te va mai despărți de relația cu alții. Nimic nu te va mai despărți de relația cu Creatorul și Răscumpărătorul tău. Într-o zi, în Hristos, vei fi cu Dumnezeu.

Ce bucurie este să ne gândim la acest lucru! Ce nădejde profundă! Nu merită această făgăduință să fie căutată?

Leapădă lipsa de onestitate. Alege onestitatea. Indiferent cât de dificil ar fi, cât de dureros, cât de stânjenitor sau cât

de rușinos ar fi. Fă asta pentru că aștepți acea zi și pentru că poți cunoaște astăzi atât de mult din bucuria acelei zile.

Așa cum relațiile tale vor fi atunci perfect de oneste, poți fi și tu onest astăzi. Așa cum cunoașterea lui Dumnezeu va fi atunci perfect de clară, poți fi și tu onest cu El astăzi. Lasă ca puterea Evangheliei și făgăduința Cerului să te încurajeze să fii onest începând de astăzi.

Spune adevărul pentru a-i iubi pe alții și pentru a-L onora pe Dumnezeu. Într-o zi, asta este tot ceea ce vei face. Poți începe de astăzi.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Cum te ajută gândul la Cer să fii onest în această viață?

2. Care este primul tău pas în cultivarea unei vorbiri mai oneste?

3. Cui îi poți împărtăși planul tău?

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la **magnagratia.org** și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 450 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe. Donațiile se pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org

